

HA66.97.1014-02

Griffienummer :

Repertoriumnummer : 1884

Vonnisdatum : 09.10.2007

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. _____, bediende, geboren te _____ op
wonende te _____ Belg.

2. _____, zonder beroep, geboren te _____ op
_____ wonende te _____, Belg.

Verdacht van:

als eigenaars die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht hebben gegeven

Vanaf 11 februari 2002 tot 24 februari 2006

op het onroerend goed gelegen te _____ gekadaastreerd of geweest zijnde
: _____, eigendom van _____
ingevolge akte van aankoop dd. 30.10.1968
verleden voor notaris _____

- een weekendverblijf in de vorm van een vierkant met aldus dito lengte en breedte, zijnde 7,5m, terwijl de hoogte ca. 3m bedraagt, het geheel is afgedekt met een plat dak;
- rondom en aansluitend bij de gevels is er een terreinverharding in silexdallen;
- achter op het perceel is een garage van ca. 4m breedte bij 5,5m lengte, dewelke is afgedekt met een plat dak;

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen te hebben in stand gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van artikel 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien artikel 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd. 22 oktober 1996, en thans artikel 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening:

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

*** **

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering:

- beklaagden, vertegenwoordigd door Mr.
advocaat te

loco Mr.

*** **

1.

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16,36,38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29 april 2000), zoals gewijzigd bij decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003).

Tijdens de geïncrimineerde periode werden de ten laste gelegde feiten strafbaar gesteld door de artikelen 44, 61 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd bij de artikelen 2,99,146,147,149,153 en 160 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999.

Aan de constitutieve elementen van de ten laste gelegde misdrijven en aan de minimale erop gestelde straffen werd echter niet geraakt.

2.

De feitelijk strafbare gedraging in hoefde van beklaagden bestaat erin dat zij vanaf 11 februari 2002 tot 24 februari 2006 zonder een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een aantal werken in stand hebben toegestaan en gedoogd en vanaf 24 februari 2006 deze werken in stand hebben gehouden.

3.

Beklaagden zijn de mede-eigenaars van een onroerend goed gelegen te kadastraal gekend onder

Dit perceel ligt binnen de grenzen van een bosgebied (gewestplan bij K.B. van 3 april 1979) en in een EG-vogelrichtlijngebied. ggk.

4.

Beklaagden houden voor dat de strafvordering zou zijn vervallen en verwijzen naar een in kracht van gewijsde getreden vonnis van de correctionele rechtbank te Hasselt van 23 maart 1970, waarbij beklaagde werd veroordeeld tot een geldboete en het herstel in de vorige staat werd bevolen van een onroerend goed, gelegen te kadastraal gekend onder

Uit de kadastrale gegevens blijkt dat het perceel niet bestaat en het perceel eigendom is van

Op het verzoek tot heropening der debatten dient derhalve niet te worden ingegaan.

Op dit punt mist de argumentatie elke gegrondheid.

5.

Beklaagden kunnen zich niet beroepen op een vermoeden van vergunbaarheid. Beklaagden verklaarden dat zij op de hoogte waren van de wederrechtelijke oprichting van het weekendverblijf.

Bij K.B. van 17 februari 1970 werd het beroep van beklaagde verworpen; het beroep werd ingesteld tegen de beslissing van 2 oktober 1969 van de bestendige deputatie van de provincieraad van waarbij de vergunning voor het bouwen van een weekend huisje werd geweigerd.

Ook op dit punt is de argumentatie niet gegrond.

6. Beklaagden houden vervolgens voor dat de instandhouding niet strafbaar is omdat de werken werden opgericht in een ruimtelijk kwetsbaar gebied.

Ook deze argumentatie kan niet gegrond worden beschouwd.

ER wordt verwezen naar het K.B. van 17 februari 1970 waarin duidelijk wordt gesteld dat overeenkomstig de planologische studie het perceel gelegen is in een te beschermen landschap.

7.

Het staat vast dat beklagden zonder de vereiste stedenbouwkundige vergunning een weekendhuis en garage hebben opgericht en in stand gehouden en dit vanaf 1970. datum waarop beklagden wisten dat zij een wederrechtelijk bouwwerk in stand hielden.

Beklaagden kunnen niet genieten van opschorting en/of uitstel, maar dienen integendeel voorbeeldig te worden bestraft.

8.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van 26 oktober 2004.

De vordering werd regelmatig (art. 149 DORO) en tijdig (art. 26 Voorafgaande Titel Sv.) ingesteld.

De inbreuk van instandhouding is bewezen en maakt een onrechtmatige toestand uit.

De herstellvordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk. Aan de rechtbank komt geen opportuniteitsbeoordeling van het gevorderde herstel toe (in dezelfde zin: Arbitragehof *nr.* 1 maart 2005, overweging B.18.2; Cass., 15 juni 2004, *en* R.v.St., *nr.* 2 april 2004, *R.W.* 2004-05, 306, noot). Er ligt geen proces-verbaal van vaststelling door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van vrijwillig herstel voor (art. 152 DORO). De herstellvordering moet niet negatief gemotiveerd zijn (Cass., 16 december 2005, *T.R.O.S.*). De bouwwerken worden instandgehouden zonder de wettelijk vereiste voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. Er zijn geen elementen die de herstellvordering zouden aantasten door machtsoverschrijding of machtsafwending (in dezelfde zin: Cass., 3 maart 2004, *De herstelltermijn wordt hierna* bepaald in functie van de omvang van het herstel.

Ook de dwangsom houdt rekening met de aard van de opgerichte constructie in een kwetsbaar gebied: de uitvoeringstermijn wordt beperkt tot 1 jaar.

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40,

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 07.02.2003

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door

KB. 31.10.2005 art. 1

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

*** *** ***

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende OP TEGENSPRAAK;

VERKLAART beklaagden schuldig aan het misdrijf, zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten gepleegd werden na 29.02.2004, zodat de wet van 07.02.2003 op de opdecieimen van toepassing is.

Veroordeelt ieder van de beide beklaagden hiervoor tot een geldboete van 500,00 euro te vermeerderen met 45 opdecieimen (x5,5) en alzo gebracht op 2.750,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht ieder van de beide veroordeelden om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdeciecent, telkens gebracht op 137,50 euro.

Verwijst ieder van de beide beklaagden tevens tot de helft van de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, in totaal begroot op de som van 136,39 euro.

Legt aan ieder van de veroordeelden in toepassing van art. 77.2° K.B. 27.04.2007, de verplichting op tot betaling van een vergoeding van telkens 28,84 euro.

*** *** ***

Beveelt op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door

- de afbraak van het weekendverblijf en de garage,
- het opbreken van elke vorm van terreinverharding en van de vloerplaten,
- het afvoeren van het bouwpuin naar een erkend stort

en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 125,00 per dag.

Zegt voor recht dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde# op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DETTIENDE KAMER**,
09 OKTOBER 2007, alwaar zetelden:

Ondervoorzitter, enige rechter,
Substituut Procureur des Konink^o
griffier-hoofd van dienst